

T-425/07. és T-426/07. sz. egyesített ügyek

Agencja Wydawnicza Technopol sp. z o.o.

kontra

**Belső Piaci Harmonizációs Hivatal
(védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)**

„Közösségi védjegy – A 100 és 300 közösségi ábrás védjegyek bejelentése – Az oltalom terjedelmére vonatkozó nyilatkozat – A 40/94/EK rendelet 38. cikkének (2) bekezdése (jelenleg a 207/2009/EK rendelet 37. cikkének (2) bekezdése) – Megkülönböztető képesség hiánya”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (második tanács), 2009. november 19. . . . . II - 4278

Az ítélet összefoglalása

- 1. Közösségi védjegy – Lajstromozási eljárás – A kérelem vizsgálata – Megkülönböztetésre nem alkalmas elemet tartalmazó megjelölés – Az OHIM azon lehetősége, hogy nyilatkozatot kérjen erre az elemre vonatkozóan
(40/94 tanácsi rendelet, 38. cikk, (2) bekezdés)*
- 2. Közösségi védjegy – Lajstromozási eljárás – A kérelem vizsgálata – Megkülönböztetésre nem alkalmas elemet tartalmazó megjelölés – Az OHIM azon lehetősége, hogy nyilatkozatot kérjen erre az elemre vonatkozóan
(40/94 tanácsi rendelet, 38. cikk, (2) bekezdés)*

II - 4275

1. Az egyrésztől a 100 és a 300 számjegyekből álló azonosító elemekből, másrésztől pedig ábrás elemekből – mint például színekből, kereteből, szalagokból és az alkalmazott tipográfiából – álló ábrás védjegyeket illetően, amelyek közösségi védjegyként történő lajstromozását a Nizzai Megállapodás szerinti 16., illetve 28. osztályba tartozó „hirdetmények; posztterek; albumok; könyvecskék/füzetek; magazinok; úrlapok; nyomtatványok; újságok; naptárak; keresztretjvények; fejtörők”, valamint „manipulatív rejtvények; találás kérdések; kirakós játékok” vonatkozásában kéri, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) a lajstromozást olyan nyilatkozat megtételéhez kötheti, amelyben a bejelentő kijelenti, hogy a számjegyekből álló azonosító elemek tekintetében nem igényel védjegyvoltalmat.
- azaz a színek, keretek, szalagok és az alkalmazott tipográfia – túlságosan hétköznapiak ahhoz, hogy a fogyasztók észlelésére hatást gyakoroljanak. Ugyanakkor a számok – egyedi szövelemekként – alkalmasak arra, hogy felkeltsék az érintett fogyasztók figyelmét, ekként pedig domináns helyet foglalnak el a bejelentett védjegyek által keltett benyomásban. Ha a bejelentett védjegyek lajstromozását nem kötnék semmiféle feltételhez, az a benyomás alakulhatna ki, hogy a védjegyvoltalom a „100” és „300” elemekre is kiterjed, megakadályozva tehát más védjegyekben való használatukat. Következésképpen e megjelöléseknek a bejelentett védjegyekbe való foglalása bizonytalanságokat kelthet az azok által biztosított oltalom terjedelmével kapcsolatban.

(vö. 24., 25., 27., 28. pont)

A 100 és a 300 szám a mennyiséget tükrözi, és azokat az Európai Közösség egészében az átlagos fogyasztó azonnal és minden további gondolkodás nélkül a szóban forgó áruk, különösen az árusítóhelyeken elhelyezett plakátok mennyisége, a kiadványok oldalainak mennyisége, illetve a kirakós-játék-darabok [puzzle] és feladványok nehézségét meghatározó jellemzőinek – a vásárlási döntés meghozatala tekintetében alapvető jellemzőknek – a leírásaként fogja fel. Ezért az érintett közönség ezeket a számjegyből álló azonosító elemeket úgy fogja fel, mint amelyek a védjeggyel jelölt árukra vonatkozóan nyújtanak információt, és nem a szóban forgó áruk származását jelölik.

2. Arra az esetre, ha a megjelölés megkülönböztetésre nem alkalmas olyan elemet tartalmaz, amelynek a megjelölés részeként történő feltüntetése következtében a védjegyvoltalom terjedelme bizonytalanná válna, a közösségi védjegyről szóló 40/94 rendelet 38. cikkének (2) bekezdése lehetővé teszi a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) számára, hogy az említett megjelölés védjegyként történő lajstromozását olyan nyilatkozat megtételéhez kösse, amelyben a bejelentő kijelenti, hogy a megjelölés adott eleme tekintetében nem igényel védjegyvoltalmat.

A védjegyvoltalom terjedelmével kapcsolatos bizonytalanságok meglétét illetően, a bejelentett védjegyek ábrás elemei

Ezen – a gyakorlatban „disclaimer”-ként ismert – nyilatkozat funkciója annak elérése, hogy a védjegyjogosult számára

biztosított védjegyoltalom nem vonatkozik a védjegyben szereplő, megkülönböztetésre nem alkalmas elemekre. Ily módon az esetleges bejelentők tudomással bírhatnak arról, hogy egy lajstromozott védjegy megkülönböztetésre nem alkalmas, egy ilyen nyilatkozat tárgyát képező elemei továbbra is rendelkezésre állnak.

nyeit különösen a 40/94 rendelet végrehajtásáról szóló 2868/95 rendelet 11. cikkének (3) bekezdése határozza meg. Így, amennyiben a bejelentő a kitűzött határidőn belül nem nyújtja be a Hivatal által előírt nyilatkozatot, ez utóbbi részben vagy egészben elutasíthatja a bejelentést.

A Hivatal által megkövetelt nyilatkozat benyújtása elmulasztásának következmé-

(vö. 18–20. pont)